

ΠΡΟΛΟΓΟΣ.

Α'.

Μετὰ τὰς δύο κλασικὰς φιλολογίας πλουσιωτέρα καὶ ποικιλωτέρα πασῶν τῶν ἄλλων εἶναι ἡ λεγομένη Βυζαντινὴ, τὸ μὲν διότι παρίσταται ὡσεὶ συνεχῆς κρῖκος τῆς χρυσῆς ἐκείνης ἀλύσεως, λελεπτυσμένος μὲν ἕνεκα πολλῶν καὶ διαφόρων ἐπηρεϊῶν τε καὶ περιπετειῶν, οὐδέποτε ὅμως καὶ διασπασθεὶς τῆς μακρᾶς αὐτῆς ἐλίξεως, τὸ δὲ διότι ἐξεικονίζει τὴν ἱστορίαν μεγάλου κράτους, ἀντιπροσωπεύσαντος ἐν τῷ κόσμῳ ἐπὶ μίαν ὅλην χιλιετηρίδα τὰ γράμματα καὶ τὸν πολιτισμόν.

Πεντήκοντα ἔτη πρὸ τῆς καταλύσεως τῆς βυζαντινῆς αὐτοκρατορίας ἔμαθον οἱ ἐν τῇ Δύσει, ὅτι πρὸς τοῖς ἄλλοις καλοῖς τὸ κράτος ἐκείνο ἐκέκμητο μακρὰν καὶ ἀλληλένδετον σειρὰν χρονογραφῶν, ἐξ ὧν πλείστας ὅσας εἰδήσεις ἠδύναντο ν' ἀρυσθῶσι καὶ τὰ στερούμενα συγχρόνων ἱστορικῶν ἀλλογενῆ ἔθνη. Ὁ τότε τὴν Ἰταλίαν ἐπισκεφθεὶς Μανουὴλ ὁ Χρυσολωρᾶς, ὅστις θεωρεῖται ὁ πρωτοεργὸς τῆς φιλολογικῆς ἀναγεννήσεως τοῦ Δυτικοῦ κόσμου, διδάξας τὴν ἑλληνικὴν γλῶσσαν καὶ εἰς τὸν περιώνυμον Λεονάρδον Βρούνην τὸν ἀπὸ τῆς πατρίδος (Arezzo) Ἀρετινὸν ἐπονομαζόμενον, ὑπέδειξε τούτῳ τὴν ἱστορίαν τοῦ Προκοπίου, τοῦ τοσοῦτον λεπτομερῶς διηγουμένου τοὺς ἐν Ἰταλίᾳ κατὰ τῶν Γόθων ἐνδόξους

